

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 65/2023
08.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владана Јаковљевића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Јаковљевића - адвоката Небојше Шеперца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 11/20 од 30.05.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 623/22 од 25.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2023. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Јаковљевића - адвоката Небојше Шеперца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 11/20 од 30.05.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 623/22 од 25.11.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 11/20 од 30.05.2022. године окривљени Владан Јаковљевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка а оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 623/22 од 25.11.2022. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини преиначена је пресуда Вишег суда у Јагодини К 11/20 од 30.05.2022. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу, окривљеног Владана Јаковљевића за кривично дело убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од пет година, уз

урачунавање временаведеног у притвору, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Владана Јаковљевића - адвокат Небојша Шеперац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је суд прекорачио оптужбу на штету окривљеног на тај начин што је у изреци правноснажне пресуде додао умишљај, као субјективни однос учиниоца према извршеном делу, који је изостављен из оптужнице у којој је наведено „...у урачунљивом стању, свестан значаја свога дела, способан да управља поступцима и свестан да је његово дело забрањено, покушао да лиши живота оштећеног...“.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Исти наводи захтева били су истакнути и у жалби браниоца окривљеног Владана Јаковљевића - адвоката Небојше Шеперца те били предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини К 11/20 од 30.05.2022. године. Апелациони суд у Крагујевцу је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3, ставу 5 и 6 и страни 4, ставу 1 и 2, пресуде Кж1 623/22 од 25.11.2022. године, изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Јаковљевића у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је дозвољено подношење захтева браниоцу и окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног ову повреду закона образлаже тако што оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и оцену доказа дату

од стране суда износећи сопствени закључак да је окривљени једино могао бити оглашен кривим за извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ. Ово стога што наводи да полазећи од садржине налаза и мишљења вештака судске медицине др Дарка Петковића који се категорично изјаснио да је до испаливања пројектила из ватреног оружја дошло на међусобној удаљености, између лица које испалује пројектил и оштећеног, од 1,5 до 2 метра, да су таквом лицу апсолутно доступни делови тела у коме се налазе витални органи, као и да су уста цеви ватреног оружја била усмерена на доле, у неком виду дефанзивног понашања тада је оглашавањем окривљеног кривим за извршење кривичног дела из члана 113. КЗ у вези са чланом 30. КЗ суд повредио кривични закон на штету окривљеног, јер полазећи од овако утврђених чињеница суд је окривљеног могао да огласи кривим једино за извршење кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 2. КЗ.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Владана Јаковљевића у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Владана Јаковљевића - адвоката Небојше Шеперца, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић